

Zpravodajství z hor (Lyžařský výcvik 2018)

Den první

V neděli jsme vyrazili okolo půl jedenácté od školy, zamávali rodičům a začali se těšit na nové zážitky ve vyšších nadmořských výškách. Cesta proběhla bez problémů, zastavili jsme se jen na jedné čerpací stanici, abychom si odskočili a někteří dokoupili i nějaké zásoby. Pak už jsme se blížili horám a potěšil nás pohled na zasněžené stráně. Ano, sníh existuje. Drobné nelady nastaly při ubytování, nešlo vyhovět všem, ale nakonec jsme se se situací v rámci možností vyrovnali (vlastně vyrovnaly). Po večeři - kuře s rýží - jsme vyrazili na tradiční vycházku do okolí. Ne že by všichni jásalí při představě, že se budeme někde procházet, ale záhy se rozpoutala koulovaná a většina si to užila. Večerka, ta oficiální, byla v devět. Ostatní informace neprošly cenzurou.

Den druhý

V pondělí ráno nás vzbudil déšť. Povzbudivý začátek. Pro jistotu jsme se vydatně nasnídali, lépe být promoklý a sytý, než nadto ještě hladový. Vyšli jsme od chaty a po jednom se začali ztrácet v husté mlze, takže to vypadalo, že naši charakteristiku doplníme o ztracený. Ale nikoliv, došli jsme všichni k Loučkám a tam zjistili, že dnes nejezdí. Pokračovali jsme tedy dál a obsadili jsme vleky na Arnice a Kampě. Rozdělili jsme se podle výkonnosti do čtyř družstev - začátečníci na lyžích (já), začátečníci na snowboardu (Míla Šramota) a dvě smíšená družstva pokročilých (Pavel Pavlásek a Jiří Havelka). Všem se dařilo dobře, všichni lyžaři a někteří snowboardisté ovládli jízdu na vleku, za což je velmi chválíme. V průběhu dopoledne zmizela i mlha a my se konečně viděli navzájem. Sníh byl velmi dobrý, trochu měkčí, ale na první den lyžování bych si o moc lepší podmínky neuměla představit. Po obědě - čůčka s párkem a vejcem - jsme pokračovali ve výcviku. Odpoledne bylo lepší počasí, ba i slunko občas vykouklo, jezdilo se vcelku dobře, sníh byl pomalejší. Lépe se do něj padalo, to abych našla nějaká pozitiva jako protiváhu k promočeným kalhotám a rukavicím těch, co byli na zemi častěji než běžný průměr. Večer jsme si užili mimo jiné krátkou (o to poutavější) přednášku na téma historie lyžování. A následovala akce kulový blesk - přidělení aspoň trochu kompatibilních běžek, bot a hůlek. A z toho je jasný i náš zítřejší program. V případě, že to ve zdraví tělesném i duševním přežijeme, dáme vědět prostřednictvím vhodně upravených zpráv.

Den třetí

V úterý jsme se probudili do deštivého rána, na to už jsme byli připraveni. Věřili jsme v opakování pondělního vývoje počasí a skutečně to tak bylo. Po snídani jsme se vydali na sjezdovky, někteří se vybavili běžkami a odcházeli jsme v příznivé náladě

vstříc novým zážitkům. Běžkaři obzvlášť, ranní skupina byla naštěstí složena převážně ze zkušených běžkařů, či dokonce milovníků bílé stopy, případně těch, co nejméně protestovali. Poněkud přimrzlá stopa slibovala veselý průběh cesty. Pod vedením Jiřího Havelky dojeli všichni tam i zpět v docela dobrém stavu a samozřejmě náležitě občerstveni.

Ostatní se věnovali lyžařskému výcviku, obsadili jsme dle svých schopností a chutí všechny sjezdovky v areálu. Začátečníci se zprvu drželi na jednodušších tratích, ale pokukovali i po té nejtěžší (Jih). Na ni si troufli odpoledne, čímž mně udělali velkou radost. Navíc si vyzkoušeli jízdu na kotvě ve dvojici, což se neobešlo bez drobných kolizí. Večer jsem musela konstatovat, že jsou všichni schopni vyrazit ve čtvrtek na celodenní lyžování na Tanvaldském Špičáku. U snowboardistů - začátečníků také došlo k velkým pokrokům, ale přece jen na všechny tratě si ještě netroufli. Prozatím využívají pomalejší "pomy" u bufetu. Vlastně dost dobrá lokalita.

Odpolední skupina pod vedením Pavla Pavláška si na běžkách užila o něco více, využili příznivého počasí a protáhli si trasu o několik kilometrů, přišli až těsně před večerí. Viděli při zpáteční cestě krásný západ slunce. Ač byli jistě unaveni, zbylo jim všem dost energie na večerní program.

Večer nás nečekala žádná edukativní přednáška, nýbrž (to, proč na lyžák jedu / největší opruz ...*nehodící se škrtněte*), a to diskotéka. Každý zvolil dle svých preferencí, na diskotéce se vyskotačila především děvčata, chlapci se zapojili až u ploužáků. Následovaly mnohé zajímavé zážitky, které si necháme pro sebe.

Den čtvrtý

Ve středu jsme měli odpočinkový den, tedy my zvolili aktivní odpočinek. Po večerí jsem pochopila, že pojem aktivní odpočinek je výborný příklad oxymorómu, něco jako zborcené harfy tón, či mrtvé milenky cit. Dopoledne jsme absolvovali klasický program - sjezdovky, snowboardy a druhá skupina běžky (tentokrát s Mílou Šramotou), odpoledne nás čekala hromadná výprava na Královku. O Královce básním na těchto stránkách každý rok, takže jen stručně. Skvělá nabídka občerstvení, která uspokojí doslova všechny. Výborné poháry, moučníky, rozmanité polévky - zvěřinový vývar s játrovými knedlíčky, thajská, či nabídka jídel pro vegetariány i masožravce, nemám co dodat. A na dámských toaletách velké zrcadlo, které očividně zeštíhluje. Tak si tu nádheru představte, dáte si třeba svíčkovou se šesti, kávu a velký pohár se šlehačkou, případně jednu "plzeň" a pak ... Zkrátka návštěvu Královky z mnoha důvodů vřele doporučuji.

Někteří využili i možnosti vylézt na rozhlednu a ... rozhlédli se po kraji. Mně ale tentokrát mnohem více uspokojil ten pohled do zrcadla.

Večerní program jsme zvolili s ohledem na značnou únavu po odpočinkovém dni odpočinkový. Zítra nás čeká celodenní lyžování na Špičáku, takže je třeba nabrat síly. Vyrazíme téměř všichni, vypadá to, že šest dětí využije místní sjezdovky a všichni ostatní se přesunou do vyšších nadmořských výšek.

Den pátý

Ve čtvrtek nás čekal náročný program - celodenní lyžování na Špičáku. Víme, že je to náročné, a přesto se každý rok velmi těšíme. Letos zůstalo doma - v areálu Severák - šest dětí, všichni ostatní se cítili připraveni a fit. Již během noci bylo jasné, že počasí nám připraví zajímavé kulisy. Trochu poprchávalo, pak přšelo, záhy lilo jak z konve. Když jsme snídali, počasí se ustálilo, již jen lilo. V autobuse, kterému tady říkáme skibus (vskutku trefné), jsme jeli jen my, takže jsme všichni v pohodě seděli. Ani cestou nikdo nepřistupoval. Proč taky? Stěrače stíraly, my zírali z oken do krajiny a zkoušeli se těšit. V Tanvaldu jsme vystoupili a v dešti se vydali pod lanovku, fronta tam nebyla. Rozdělili jsme se do skupin, nasedli na sedačky a snažili se ignorovat déšť. Vyplatilo se to, déšť ustal a mlha se rozptýlila, odpoledne dokonce vysvitlo na chvíli sluníčko. Sjezdovky byly velmi dobře připraveny, takže se lyžovalo výborně (plus prázdné tratě). Nepříjemné bylo jen posezení na lanovce, všichni jsme měli mokrá pozadí. Tak nějak se asi cítí mimino v mokré plence. Jak jsme tak svištěli, pofukoval vítr, osvítilo nás slunko a zbytek jsme dosušili v restauraci. Odpoledne se lyžovalo hůř, sníh byl měkčí, ale i tak jsme využili čas až do ukončení provozu v šestnáct hodin. Na Špičáku je několik tratí různé obtížnosti, nejtěžší je černá. Na tu si nakonec troufli i mí začátečníci. Velká pochvala. Večer nás neminula přednáška, tentokrát na téma vybavení a výstroj v podání Míly Šramoty. Pak osobní volno, večerka a zasloužený odpočinek. Musíme nabrat síly na zítřejší den, čeká nás zdokonalování stylu na sjezdových lyžích i snowboardech a poslední skupina se ještě chystá zamilovat si běžky, tak nám držte palce.

Den šestý

V pátek jsme se probudili do pěkného dne, poslední skupina vyrazila do bílé, dosti zmrzlé stopy a vydala se směr Královka. Ostatní se věnovali výcviku na svazích Severáku. Loučky jely, ale bohužel bez přiblížovacího vleku, což se nám moc nehodí. Pololetní prázdniny se rozhodly strávit na horách desítky lidí, a tak jsme si postáli i ve frontách. Také proto v rámci odpoledního programu si někteří běžkomilové zvolili možnost vyjížděky do Bedřichova s Pavlem Pavláskem. Dali si celkem do těla, ale nejenže se vyhnuli frontám, navíc ještě mohli obdivovat okolí, neboť viditelnost byla velmi dobrá. Večer máme v plánu společenské vyžití všeho druhu.

Den sedmý

V závěru našeho deníčku nemůže chybět stručná rekapitulace posledního lyžařského dne. V sobotu dopoledne jsme uspořádali závody ve slalomu. Trať jsme připravili na Loučkách, kde se ani nevyskytovalo mnoho lyžařů, a tak se nám povedlo regulérně projet obě kola. Jedině Bára na snowboardu měla na trati malé ztížení, neboť se tam přimotal nezávodící lyžař, ale na její výborný výkon to nakonec vliv nemělo.

Odpoledne následovalo volné ježdění v celém areálu, rozloučilo se s námi i sluníčko. Myslím, že už jsme všichni měli sportu dost, proto jsme se častěji, než jindy potkávali v přilehlých občerstvovnách.

Večer jsme vyhlásili na večerním nástupu výsledky, časem přiložíme i výsledkovou listinu. Závěrečná diskotéka (v pořadí druhá) byla pro velký zájem prodloužená téměř o hodinu. Tam se všichni zúčastnění dostatečně vyřádili. Noc proběhla klidně, tentokrát se z mnoha pokojů po půlnoci ozývalo jen pochrupování. Což neznamena, že jsem zachytila všechno dění.

Den osmý

Nedělí skončil náš pobyt na horách. Stručná rekapitulace – počasí přiměřené, uměla bych si představit lepší. Sněhové podmínky nijak skvělé, ale v rámci možností jsme si zalyžovali slušně. Několik zdravotních problémů, které se daly vyřešit vlastními silami, dvě návštěvy chirurgie v Jablonci (v obou případech zlomená ruka). Účastníci byli, aspoň doufám, spokojeni i po stránce společenského vyžití. Některé příhody raději necháme na horách a do nížin je vůbec nebudeme "stěhovat". My jsme si pobyt užili, některým se moc nechtělo jet domů. Můžeme se těšit na příští rok!

(Hana Havelková)